DOMSTOLENS DOM (første afdeling)
14. november 1985 *

I sag 219/84

Michael Powell, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, avenue Circulaire, 106, Bruxelles, ved advokat Edmond Lebrun, Bruxelles, under retsforhandlingerne i henhold til procesreglementets artikel 91 ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tony Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Dimitrios Gouloussis, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg, og med valgt adresse i Luxembourg hos Manfred Beschel, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der på sagens nuværende trin er nedlagt påstand om fremme til realitetsbehandling af den sag, Powell har anlagt med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 1. marts 1974, hvorved sagsøgeren udnævntes til tjenestemand på prøve med virkning fra den 11. februar 1974, og afgørelsen af 31. oktober 1974, hvorved han fastansattes med virkning fra den 11. november 1974, men kun i det omfang han herved blev indplaceret i lønklasse A 5,

har

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden R. Joliet, dommerne G. Bosco og T. F. O'Higgins,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: P. Heim

efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 6. juni 1985,

afsagt følgende

* Processprog: Fransk.

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 28. august 1984, har Michael Powell, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 1. marts 1974, hvorved han udnævntes til tjenestemand på prøve med virkning fra den 11. februar 1974, og dens afgørelse af 31. oktober 1974, hvorved han fastansattes med virkning fra den 11. november 1974, men kun i det omfang han herved blev indplaceret i lønklasse A 5 og ikke i lønklasse A 4.

2 Ved dokument af 11. oktober 1984 har Kommissionen nedlagt påstand om, at sagen afvises, og i medfør af procesreglementets artikel 91 om, at Domstolen tager stilling til afvisningspåstanden uden at indlede behandlingen af sagens realitet. Kommissionen har gjort gældende, at sagen er for sent anlagt, idet sagsøgeren ikke inden for den i tjenestemandsvedtægten fastsatte frist på 3 måneder indbragte en klage over den afgørelse, der indeholder et klagepunkt imod ham, dvs. afgørelsen om at udnævne ham til tjenestemand på prøve, som kom til hans kundskab senest den 19. marts 1975, hvor han modtog meddelelse om, at han var fastansat i lønklasse A 5.

3 Over for afvisningspåstanden har sagsøgeren gjort gældende, at søgsmålsfristerne igen begyndte at løbe på grund af de nye faktiske omstændigheder, der er fremkommet efter den 19. marts 1975. Han har i den forbindelse navnlig henvist til, at han først på grundlag af en skrivelse af 6. januar 1984 fra generaldirektøren for personale og administration, Morel, blev klar over, at Kommissionens beslutning af 6. juni 1973 vedrørende de i forbindelse med ansættelse gældende kriterier for indplacering i lønklasse og på løntrin var blevet anvendt over for ham på den måde, at der var medregnet en faglig erfaring, der var et år mindre end den faglige erfaring på 12 år og 3 måneder, for hvilken han havde fremlagt dokumentation. Herved blev sagsøgeren for første gang klar over, at han efter ansættelsesmyndighedens opfattelse ikke opfyldte betingelserne i artikel 3 i ovennævnte beslutning af 6. juni 1973, hvorefter ansættelsesmyndigheden kan indplacere en ansøger i lønklasse A 4, hvis han har en faglig erfaring på mindst 12 år.

4 Det er under sagen oplyst, at beslutningen af 6. juni 1973 vedrørende de i forbindelse med ansættelse gældende kriterier for indplacering i lønklasse og løntrin, dens anvendelse i praksis samt bemærkninger, først blev offentliggjort ved cirkulæreskrivelse til Kommissionens personale i marts 1981.

5 Litra a), andet afsnit, i stk. 2, der har overskriften »Stillingsgruppe A 7/A 6«, i bilag II til cirkulæreskrivelsen af marts 1981, hvori der redegøres for den praksis, indplaceringsudvalgtet har fulgt ved anvendelsen af beslutningen af 6. juni 1973, bestemmer, at »i tilfælde af et kortvarigt universitetsstudium medregnes den eventuelle faglige erfaring således først fra afslutningen af det fjerde år efter studentereksamen«.

6 Det må i den forbindelse fastslås, at en ansøger ikke ud fra ovennævnte bestemmelse kunne blive bekendt med de kriterier, der var lagt til grund for fastsættelsen af hans lønklasse og løntrin ved hans ansættelse. Powell blev ansat i en stilling inden for stillingsgruppen A 5/A 4 og havde derfor ikke grund til at antage, at en bestemmelse vedrørende stillingsgruppen A 7/A 6 nødvendigvis måtte omfatte ham. Men hertil kommer, at Powell, som i øvrigt, således som det fremgår af den dokumentation, der er fremlagt som bilag til stævningen, havde gennemført universitetsstudier af mere end fire års varighed, ikke af den nævnte bestemmelse kunne udlede, at hans faglige erfaring, som faktisk startede mindst fire år efter hans studentereksamen, først blev medregnet fra et senere tidspunkt.

7 Ud fra cirkulæreskrivelsen af marts 1981 måtte Powell således alene gå ud fra, at hans indplacering i lønklasse og på løntrin var foretaget på grundlag af et skøn, som hjemlet i artikel 3 i beslutningen af 6. juni 1973, således at hans faglige erfaring på 12 år og 3 måneder var blevet medregnet i hele sin udstrækning. Han havde derimod ingen grund til at antage, at han efter ansættelsesmyndighedens opfattelse ikke opfyldte det i artiklen fastsatte minimumskrav.

8 Efter det i sagen oplyste kan det ikke antages, at Powell på anden måde har kunnet blive bekendt med, at hans faglige erfaring var blevet nedsat, inden han modtog meddelelsen den 6. januar 1984. Kommissionen har i øvrigt heller ikke selv anført, at han har haft en sådan mulighed.

9 Det må herefter lægges til grund, at de oplysninger, der kom til Powells kundskab ved ovennævnte skrivelse af 6. januar 1984, er en ny faktisk omstændighed, der bevirker, at søgsmålsfristerne igen begynder at løbe. Da sagsøgeren har overholdt de frister, der således begyndte at løbe den 6. januar 1984, vil sagen være at være fremme til behandling i realiteten.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1) Sagen fremmes til behandling i realiteten.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Joliet Bosco O'Higgins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. november 1985.

P. Heim
Justitssekretær

R. Joliet
Formand for første afdeling